

Så for Fremskridtspartiet er problemet med den ydre grænse af Schengenområdet og af EU-området for den sags skyld, at den ikke er kontrolleret stærkt nok. Det indrømmer landene også selv, og det har vi haft mange debatter om før i tiden. Den skal være endnu mere sikker, og vi kan ikke undvære de indre grænser, så længe vi har en sådan international kriminalitet, som vi ved går ud over alt menneskeligt, fornuftigt og forsvarligt.

Som jeg startede med at sige: Jo, vi vil gerne være med til politisamarbejde, men vi vil også have lov til at sikre, at politiet kan arbejde, og derfor skal det sikres, at grænsebevogtningen bevares. Det skal ikke være således, at alle danskere behøver at blive stoppet ved grænsen. Det må ministeren endelig ikke misforstå. Det bliver de i øvrigt heller ikke i dag, for hvis vi ser søde og venlige ud og vi ikke ser ud, som om vi har smuglet alt for meget, bliver man nemlig ikke stoppet. Det kunne ministeren en gang prøve. Men det er sådan, politiet ønsker det, og vi kan se det fornuftigt i det.

Vi ved, at der er en masse, der vil kunne blive stoppet ved grænsen. Vi har fuld forståelse for, at der skal være en kontrol også af affald, så vi ikke har ukontrollerede affaldsmængder, der kommer ind over dansk grænse, også af hensyn til de veterinære forhold, så vi ikke får BSE-smitte ind i landet gennem en eller anden ukontrolleret kobesætning.

Derfor vil vi ønske, at underskrivelsen af Schengenaftalen kunne vente til efter den høring, hvor vi forhåbentlig får en masse professionel viden fra de forskellige politikorps.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lyttede meget opmærksomt til fru Annette Justs tale, og navnlig afslutningsreplikken får mig til at spørge: Kan Fremskridtspartiet udelukke, at Fremskridtspartiet efter den høring, der skal holdes i januar, vil sige ja til Schengenaftalen?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Svaret til fru Elisabeth Arnold er enkelt. Hvis man beder om en høring, og vi er meget glade for, der kommer en høring, så er det, fordi man ønsker at blive klogere, og hvis der kommer argumenter, der godtgør, at vi nu har fået så mange garantier fra regeringen og nu er der så meget fornuft i det, så vil jeg da ikke stå her og

sige: Jeg nægter, at jeg kan blive klogere. Vi nægter i Fremskridtspartiet, at vi kan blive klogere.

Men vi kan se, at der på nuværende tidspunkt er så store problemer i grænsekontrollen, at vi derfor siger, at vi ikke ønsker at gøre det nu.

Keld Albrechtsen (EL):

Den megen snak om, at Schengensamarbejdet skulle handle om åbne grænser, er efter min opfattelse falsk varebetegnelse. Der bliver ikke mere åbne grænser, fordi man flytter grænsekontrollen lidt ind i baglandet. Det bliver muligvis lidt dyrere og lidt mere besværligt, og det bliver stadig væk nødvendigt at rejse rundt med sit pas, og man vil stadig væk blive stikprøvekontrolleret i cirka det omfang, som man også bliver det i dag.

Det er altså kort sagt et stærkt opreklameret projekt, som ved grænsen ikke vil få nogen særlig mærkbar konsekvens. Konsekvensen ligger alle mulige andre steder i samfundet. Man kan sige, at man får ingenting for at sige ja til Schengen; man får en masse problemer til gengæld. Disse problemer vil jeg prøve klart at opregne.

Den nordiske pasunion er truet af Schengenaftalen. Det har regeringen forsøgt at bestride gang på gang, og fru Dorte Bennedsen forsøgte det også her under debattens indledning. Det er faktisk sådan, hvilket ministeren også har måttet erkende i sit svar i dag, at i det øjeblik de områder, som Schengensamarbejdet omfatter med asyl- og grænsekontrol osv., bliver flyttet over til EU helt eller delvis som et resultat af regeringskonferencen, og det er det helt sandsynlige resultat, at det sker – Frankrig og Tyskland har udsendt bombastiske erklæringer om, at det er et kardinalpunkt for dem – ja, så bliver Norge jo drevet ud af Schengen igen.

Det vil jeg betragte som aldeles uundgåeligt, for i Norge har man jo ved en folkeafstemning afgjort, at man ikke er medlem af EU. Derfor har jeg ikke fantasi til at forestille mig, at en norsk regering på tværs af den norske grundlov ville trække Norge ind i en del af EU. For den eneste måde, man så kunne løse det på, ville jo være, at Norge så skulle gå ind og blive en del af EU på det område. Det tror jeg ikke er tænkeligt. Det ville formentlig føre til en folkeafstemning i Norge, og resultatet af folkeafstemninger om EU i Norge kender vi; det hedder nej.

Derfor må man betragte det som realistisk, at dette her er enden på den nordiske pasunion. I hvert fald må det være den konklusion, man når